

אֲנֶרֶת אֱלֹהֵי עִבְרִים

1 האלהים אשר דבר מקדם פעמים רבות ובפנים שנים אל אבותינו ביד הנביאים דבר אלינו באחרית הימים האלה ביד בנו: 2 אשר נתנו ליורש כל וגם עשה בידו את העולמות: 3 והוא זהר כבודו וצלם ישותו ונושא כל בדבר גבורתו ואחרי עשתו בנפשו טהרת חטאתינו ישב לימין הגדלה במרומים: 4 ויגדל מאד מן המלאכים כאשר השם אשר נחלו יקר הוא משלהם: 5 כי אל מי מן המלאכים אמר מעולם בני אתה אני היום ילדתיך ועוד אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן: 6 ובהביאו את הבכור שנית לעולם אמר והשתחוו לו כל מלאכים אלהים: 7 הן על המלאכים הוא אמר עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: 8 אך על הבן אמר כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך: 9 אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך: 10 ועוד אתה אדני לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים: 11 המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו: 12 כלבוש תחליפם ויחלפו ואתה הוא ושנותיך לא יתמו: 13 ואל מי מן המלאכים אמר מעולם שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך: 14 הלא הם כלם רוחות השרת שלוחים לעזרה בעד העתידים לרשת את הישועה:

2

1 לכן אנחנו חייבים ביותר להכין לבבנו אל אשר שמענו פן ילוז ויאבד ממנו: 2 כי אם הדבר הנאמר על ידי המלאכים היה קים וכל פשע ומרי נשא את ענשו כמשפט: 3 איך נמלט אנחנו אם לא נשים לב לתשועה גדולה אשר כזאת הנאמרה מתחלה בפי הארון ותקים לנו על ידי שמעיה: 4 וגם אלהים העיד עליה באתות ובמופתים ובגבורות שנות ובהאציל מרוח קדשו כרצונו: 5 כי לא תחת יד המלאכים שת את העולם הבא אשר אנחנו מדברים עליו: 6 כי אם כאשר העיד האמר במקום אחד מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו: 7 ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו ותמשילהו במעשי ידיך: 8 כל שתה תחת רגליו הנה באשר שת כל תחתיו לא השאיר דבר שלא שת תחתיו ועתה זה לא ראינו עדין כי כל הושת תחתיו: 9 אבל ישוע המחסר מעט ממלאכים אותו ראינו מעטר בכבוד והדר מפני ענותו עד מות למען אשר יטעם בחסד אלהים את המות בעד כלם: 10 כי נאה היה לו אשר הכל למענו והכל על ידו בהנחתו בנים רבים לכבוד להשלים בענוים את שר ישועתם: 11 כי גם המקדש גם המקדשים כלם מאחד המה ועל כן לא בוש מקרא להם אחים: 12 באמרו אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך: 13 ועוד וקויתי לו ועוד הנה אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה: 14 ויען כי הילדים כלם יחדו בשר ודם אף הוא לבש בשר ודם כמוהם למען אשר יבטל על ידי המות את אשר לו ממשלת המות

הוא השטן: 15 ולהתיר את אלה אשר מאימת המות היו נתנים לעבדות כל ימי חייהם: 16 כי אמנם לא במלאכים החזיק כי אם בזרע אברהם החזיק: 17 על כן היה עליו להדמות לאחיו בכל דבר למען אשר יהיה כהן גדול רחמן ונאמן בעניני אלהים לכפר על חטאת העם: 18 כי באשר הוא בעצמו ענה ונתנסה יכל לעזר את המנסים:

3

1 לכן אחי הקדושים חברים לקריאה של מעלה הביטו אל השליח וכהן הודיתנו הגדול אל המשיח ישוע: 2 אשר הוא נאמן לעשהו כמו גם משה בכל ביתו: 3 כי כבוד גדול ממשה נחל זה כאשר בנה הבית חשוב יותר מן הבית: 4 כי כל בית יש לו בנה אבל בונה כל הוא האלהים: 5 והן משה נאמן בכל ביתו כעבד לעדות העמדות להאמר: 6 אבל המשיח הוא הבן על ביתו ואנחנו ביתו אם נחזיק בבטחון ובתהלת התקוה ולא נרפנה עד הקץ: 7 לכן כמאמר רוח הקדש היום אם בקלו תשמעו: 8 אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר: 9 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי ארבעים שנה: 10 לכן אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי: 11 אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי: 12 ראו עתה אחי פן יש באחד מכם לב רע וחסר אמונה לסור מאלהים חיים: 13 אך הוכח תוכיחו איש את רעהו יום יום עד שיקרא היום למען אשר לא יקשה איש מכם את לבו במרוחי פשע: 14 כי נתחברנו למשיח אם נחזיק בראשית הבטחה ולא נרפנה עד הקץ:

15 כאשר נאמר היום אם בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם כמריבה: 16 מי אפוא אלה אשר שמעו ויריבו הלא כל יצאי מצרים ביד משה: 17 ובמי התקוטט ארבעים שנה הלא בחטאים אשר נפלו פגריהם במדבר: 18 ולמי נשבע לבלתי בא אל מנוחתו אם לא לסוררים: 19 ואנחנו ראים כי לא יכלו לבוא על אשר לא האמינו:

4

1 על כן נירא נא בהמצא עוד ההבטחה לבוא אל מנוחתו פן יראה איש מכם מאחר פעמיו: 2 כי גם אלינו באה הבשורה כמו אליהם אך לא הועיל להם דבר השמועה מפני אשר לא התערב באמונה לשמעים: 3 כי באי המונה אנחנו המאמינים כמו שאמר אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי אף כי נגמרו מעשי יהיה מעת הוסד העולם: 4 כי על היום השביעי אמר במקום אחד וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו: 5 ובמקום הזה אמר עוד אם יבאון אל מנוחתי: 6 ויען כי יש עוד מקום לבוא אליה ואשר התבשרו בראשונה המה לא באו שם בעבור המרי: 7 לכן הוסיף לקבוע יום באמרו היום על ידי דוד מקץ ימים רבים כמו שנאמר היום אם בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם: 8 כי אלו יהושע הניח להם לא היה מדבר אחרי זאת על יום אחר: 9 על כן נשארה עוד מנוחת שבת לעם אלהים: 10 כי הבא אל מנוחתו גם הוא שבת ממלאכתו כמו האלהים משלו: 11 לכן נשקדה נא לבוא אל המנוחה ההיא למען אשר לא יכשל איש והיה ממרה כמוהם: 12 כי דבר האלהים חי הוא ופעל גבורות וחד מחרב פיפיות ונכנס עד להברדיל

בין נפש לרוח ובין הדבקים למוח ובחן מחשבות לבב ומזמותיו: ¹³ ואין כל נברא נסתר מנגדו כי הכל חשוף וגלוי לעיני בעל דברים שלנו: ¹⁴ ועתה בהיות לנו כהן ראש גדול אשר עבר בשמים הוא ישוע בן האלהים נחזיקה בהודאתנו: ¹⁵ כי אין לנו כהן גדול אשר לא יוכל להצטער על חליינו כי אם המנסה בכל כמונו אך בלי חטא: ¹⁶ על כן נקרבה בבטחון אל כסא החסד לשאת רחמים ולמצא חסד לעזרה בעתה:

5

¹ כי כל כהן גדול הלקוח מתוך בני אדם מפקד הוא בעבור בני אדם בעיני אלהים להקריב מנחה וזבח על החטאים: ² והוא יכול לחמל על השגגים והתעים בהיותו גם הוא ידוע חלי: ³ אשר על כן חייב להקריב על החטאים גם בעד העם גם בעד נפשו: ⁴ ואת הגדלה הזאת לא יקח איש לעצמו רק הקרוא לה מאת האלהים כמו אהרן: ⁵ כן גם המשיח לא כבד את עצמו להיות כהן גדול כי אם האמר אליו בני אתה אני היום ילדתיך: ⁶ כמו שאמר גם במקום אחר אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: ⁷ אשר בימי היותו בבשר הקריב תפלות ותחנונים בצעקה גדולה ובדעות לפני מי שיכול להושיעו ממות ויעתר לו מפני יראתו: ⁸ ואף כי היה הבן למד מענותו לשמוע: ⁹ ואחרי אשר השלם היה ממציא תשועת עולמים לכל שמעיו: ¹⁰ והאלהים קרא לו כהן גדול על דברתי מלכי צדק: ¹¹ על זאת יש לנו לדבר

הרבה וקשות לבאר לכם במלין יען כי כבדו אזניכם:
 12 כי תחת אשר היה ראוי לכם לפי ארך הזמן להיות
 מלמדים עתה מן הצרך לשוב וללמד אתכם עקרי
 ראשית דברי אלהים ונצרכתם לחלב ולא למאכל
 בריא: 13 כי כל אשר מאכלו חלב איננו מבין בדבר
 צדק כי עודנו עולל: 14 אך לשלמים המאכל הבריא
 אשר על פי ההרגל יש להם חושים מנסים להבדיל בין
 טוב לרע:

6

1 על כן בעזב כעת ראשית דבר המשיח נעבר אל
 השלמות ולא נשוב לשית יסודי התשובה ממעשי מות
 והאמונה באלהים: 2 ותורת הטבילות וסמיכת ידים
 ותחית המתים והדין הנצחי: 3 ואת זאת נעשה אם יתן
 האל: 4 כי אלה אשר נגה עליהם האור וטעמו ממתנת
 השמים ונתן להם חלקם ברוח הקדש: 5 וטעמו את
 דבר אלהים הטוב וכחות העולם הבא וימעלו מעל:
 6 נמנעו מהתחדש עוד לתשובה כי צלבו להם מחדש
 את בן האלהים ויתנוהו למשל: 7 כי האדמה השותה
 את הגשם הירד עליה למכביר ומוציאה עשב טוב
 לעבדיה תשא ברכה מאת האלהים: 8 ואשר תוציא קוץ
 ודרדר נמאסה היא וקרובה למארה וסופה להשרף:
 9 אמנם ידידי מבטחים אנחנו בכם טבות מאלה וקרבות
 לישועה אף כי דברנו כזאת: 10 כי האלהים לא יעות
 צדק לשכח את מעשיכם ואת עמל אהבתכם אשר
 הראיתם לשמו ששרתם ועודכם משרתים את הקדשים:

11 אבל חפצנו שכל אחד מכם גם ישקד שקוד להחזיק בשלמות התקנה עד הקץ: 12 שלא תעצלו כי אם תלכו בעקבות היורשים באמונה וארך רוח את ההבטחות: 13 כי בהבטיח אלהים את אברהם נשבע בנפשו יען אשר אין גדול ממנו להשבע בו: 14 ויאמר כי ברך אברכך והרבה ארבה אותך: 15 ויהי בהאריך נפשו השיג את ההבטחה: 16 בני האדם ישבעו בגדול מהם והשבועה להם קץ כל ערעור לקיום הדבר: 17 על כן כאשר רצה האלהים להראות ביותר את ירשי ההבטחה כי לא תשתנה עצתו ערב אתה בשבועה: 18 למען על פי שני דברים בלתי משתנים אשר חלילה לאלהים לשקר בם יהיה לנו אשר נסנו עליו זרוז גדול לאחז בתקנה הנתונה לפנינו: 19 אשר היא לנפשנו לעוגין נכון וחזק ומגיע אל מבית לפרכת: 20 אשר בא שמה ישוע העבר לפנינו ויהי כהן גדול לעולם על דברתי מלכי צדק:

7

1 כי זה מלכי צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר יצא לקראת אברהם בשובו מהכות את המלכים ויברכהו: 2 ואשר חלק לו אברהם מעשר מכל שמו יפרש מלך הצדק ועוד מלך שלם הוא מלך השלום: 3 באין אב באין אם באין יחש ולימיו אין תחלה ולחיו אין סוף כי אם נדמה לבן האלהים הוא עומד בכהנתו לנצח: 4 ראו עתה מה גדול הוא אשר גם אברהם אבינו נתן לו מעשר מראשית השלל: 5 הן אלה מבני לוי אשר נחלי את הכהנה יש להם חק על פי התורה לקחת את

המעשרות מן העם מן אחיהם אשר אף הם יצאי ירך
 אברהם: ⁶ ואשר איננו מתיחש למשפחתם הוא לקח את
 המעשר מן אברהם ויברך את אשר היתה לו ההבטחה:
⁷ והנה נכון הדבר כי הקטן יברך על ידי הגדול ממנו:
⁸ ופה בני אדם שימותו לקחים את המעשר אבל שם
 לקחו מי שהועד עליו כי הוא חי: ⁹ ויתכן לומר כי גם לוי
 הלקח את המעשרות היה מעשר בעשר אברהם: ¹⁰ כי
 עוד בירך האב היה בצאת מלכי צדק לקראתו: ¹¹ על
 כן אלו היתה שלמות על ידי כהנת בני לוי אשר בה
 נתנה התורה לעם למה זה צריך לקום עוד כהן אחר
 על דברתי מלכי צדק ולא יאמר על דברתי אהרן:
¹² כי בהשתנות הכהנה מן הצרך שתשתנה גם התורה:
¹³ כי אשר מדבר בו כזאת הוא משבט אחר אשר מעולם
 לא שרת איש ממנו את המזבח: ¹⁴ כי גלוי לכל אשר
 אדנינו זרח מיהודה מן השבט אשר משה לא דבר אליו
 דבר על הכהנה: ¹⁵ ועוד יותר ברור הוא אם יוקם על
 המיון מלכי צדק כהן אחר: ¹⁶ אשר איננו על פי חקת
 בשר ודם אלא על פי כח חיים בלתי נפסקים: ¹⁷ כי
 העיד עליו אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק:
¹⁸ בעבור כי המצוה הקדמת הוסרה בהיותה חלושה
 וקצרת יד מהועיל: ¹⁹ כי התורה לא השלימה דבר
 והנה נכנסה במקומה תקוה טובה ממנה אשר נקרב על
 ידה לאלהים: ²⁰ וכפי אשר לא היתה זאת בלי שבועה:
²¹ כי המה נתכחנו בלי שבועה וזה בשבועה על ידי
 האמר לו נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על

דברתי מלכי צדק: ²² גם הברית טובה ויתרה היא אשר ישוע ערב אותה: ²³ ושם נתכחנו רבים מפני אשר המות לא הניחם להותר בארץ: ²⁴ אבל זה בעמדו לעולם יש לו כהנה אשר לא תעבר ממנו: ²⁵ אשר על כן יוכל גם להושיע בכל וכל את הנגשים על ידו לאלהים כי חי הוא תמיד להפגיע בעדם: ²⁶ כי נאווה לנו כהן כזה שהוא חסיד ותמים וטהור ונבדל מן החטאים ונשא מהשמים: ²⁷ אשר איננו צריך יום יום ככהנים הגדולים ההם להקריב בראשונה על חטאתיו ואחרי כן על חטאת העם כי זאת עשה בפעם אחת בהקריבו את נפשו: ²⁸ כי התורה העמידה לכהנים גדולים בני אדם חלשים אבל דבר השבועה הבאה אחרי התורה העמיד את הבן המשלם לעולם:

8

¹ וזה ראש הנאמרים כי יש לנו כהן גדול היושב לימין כסא הגבורה בשמים: ² והוא משרת הקדש והמשכן האמתי אשר כוננו אדני ולא אדם: ³ כי כל כהן גדול הוא מפקד להקריב מנחות וזבחים ועל כן צריך שיהיה גם לזה דבר להקריב: ⁴ והנה אלו היה בארץ לא היה כהן כי יש פה הכהנים המקריבים הקרבנות לפי התורה: ⁵ ומכהנים לדמות וצל הדברים שבשמים כדבר יהוה אל משה בבאו לכלות את המשכן כי אמר אליו ראה ועשה הכל בתבניתו אשר אתה מראה בהר: ⁶ ועתה הוא קבל שרות מעלה כפי מעלת הברית הנעשה על ידו אשר הוקמה על הבטחות שבות ויתרות: ⁷ כי אלו היתה הראשונה היא תמימה לא יבקש מקום לשניה:

8 כי כה אמר בהוכיח אתם הנה ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה: 9 לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בחלתי בם נאם יהוה: 10 כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: 11 ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם: 12 כי אסלח לעונם ולחטאתם ולפשעיהם לא אזכר עוד: 13 הנה באמרו ברית חדשה ישן את הראשונה ומה שהוא נושן ומזקין קרוב הוא אל קצו:

9

1 הן היה גם לברית הראשונה משפטי העבודה ומקדש ארצי: 2 כי הוקם המשכן החיצון אשר בו המנורה והשלחן ומערכת הלחם והוא נקרא קדש: 3 ומבית לפרכת השנית משכן הנקרא קדש הקדשים: 4 אשר לו מזבח הזהב לקטרת וארון הברית מצפה זהב כלו ובו צנצנת זהב אשר המן בתוכו ומטה אהרן אשר פרח ולוחות הברית: 5 וממעל לו כרובי הכבוד הסככים על הכפרת לא נדבר כעת על כל אחד מהם בפרט: 6 ואחרי שהוכנו אלה ככה באו הכהנים תמיד אל המשכן החיצון לעבד שם את עבודתם: 7 ואל המשכן אשר לפניו ממנו בא שמה הכהן הגדול לבדו פעם אחת בשנה לא בבלי דם אשר יקריב בעד נפשו

ובעד שנגנות העם: ⁸ ורוח הקדש מודיע בזאת כי לא נגלה הדרך אל הקדש כל הימים אשר המשכן החיצון יש לו לעמד: ⁹ והוא משל על העת ההוה אשר בה מקריבים מנחות וזבחים אשר לא יוכלו להשלים את לבב העבד: ¹⁰ אך משפטי הגוף המה עם המאכלות והמשקים והטבילות השנות אשר הושמו עד עת התקון: ¹¹ אבל המשיח בבאו להיות כהן גדול לטבות העתידות עבר בתוך המשכן המעלה בנדלה ושלמות אשר לא נעשה בידים כלומר אשר איננו בכלל הבריאה הזאת: ¹² גם לא בא בדם שעירים ועגלים אלא בדם נפשו בא בפעם אחת אל הקדש פנימה וימצא גאלת עולם: ¹³ כי אם דם הפרים והשעירים ואפר הפרה אשר יזה על הטמאים יקדשם לטהרת גופם: ¹⁴ אף כי דם המשיח אשר הקריב את עצמו לאלהים ברוח נצחי ובלי מום יטהר לבבכם ממעשי מות לעבד את אלהים חיים: ¹⁵ ובעבור זאת הוא גם סרסר לברית חדשה למען אשר יירשו המקראים את הבטחת נחלת עולם אחרי אשר מת לפדות מן הפשעים אשר נעשו תחת הברית הראשונה: ¹⁶ כי במקום שיש דיתיקי צריך לדעת מות מקימה: ¹⁷ כי רק במות המת תכון דיתיקי ואיננה בתקפה בעוד מקימה בחיים: ¹⁸ לכן גם הראשונה לא חנכה בלא דם: ¹⁹ כי ככלות משה להגיד לכל העם את כל המצות כתורה לקח דם העגלים והשעירים עם מים ותולעת שני ואזוב ויזרק על הספר ועל כל העם: ²⁰ ויאמר הנה דם הברית אשר צוה אלהים אליכם: ²¹ וכן הזה

מן הדם על המשכן ועל כל כלי השרת: ²² וכמעט הכל יטהר בדם על פי התורה ואין כפרה בלי שפיכת דם: ²³ לכן דמיוני הדברים שבשמים צריכים להטהר באלה והדברים שבשמים בעצמם צריכים להטהר בזבחים טובים מאלה: ²⁴ כי המשיח לא בא אל הקדש הנעשה בידים שהוא רק דמות האמתי כי אם בא אל עצם השמים לראות עתה בעדנו את פני האלהים: ²⁵ אף לא להקריב את נפשו פעמים רבות ככהן הגדול אשר בא שנה בשנה אל הקדש בדם אחרים: ²⁶ כי אם כן הוא הלא היה לו לענות פעמים רבות מראשית העולם ועתה בקץ העתים נגלה בפעם אחת כדי לבטל את החטא בזבח נפשו: ²⁷ וכאשר נגזר על בני אדם פעם אחת המות ואחריו הדין: ²⁸ כן הקרב המשיח פעם אחת למען שאת חטאי רבים ופעם שנית יראה בלי חטא לישועה למחכים לו:

10

¹ כי התורה בהיות בה צל הטבות העתידות ולא מראה עצם הדברים אין ביכלתה להשלים את הקרבים בקרבנות ההם אשר יקריבו תמיד מדי שנה בשנה: ² כי לולא זאת חדלו מהביאם באשר המקריבים בהטהרם פעם אחת לא היתה בהם עוד רגשת חטאים: ³ אבל יש שם הזכרת החטאים שנה בשנה: ⁴ כי דם הפרים והשעירים לא יוכל להסיר חטאים: ⁵ ובעבור זאת אמר בבואו לעולם זבח ומנחה לא חפצת גוף כוננת לי: ⁶ עולה וחטאה לא שאלת: ⁷ אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי לעשות רצונך אלהי: ⁸ אחרי

אמרו למעלה זבח ומנחה עולה וחטאה לא חפצת ולא שאלת אשר יקריבו אתם על פי התורה: ⁹ אז אמר הנה באתי לעשות רצונך אלהי מעביר בזה את הראשונה למען הקים את השניה: ¹⁰ וברצון הזה מקדשים אנחנו על ידי הקרבת קרבן גוף ישוע המשיח בפעם אחת: ¹¹ וכל כהן עמד יום יום לשרת ומוסיף פעמים רבות להקריב אתן הקרבנות אשר לא יוכלו לעולם להעביר חטאים: ¹² אולם זה אחרי הקריבו זבח אחד על החטאים ישב עד עולם לימין האלהים: ¹³ וחכה יחכה עד כי יושתו איביו הדם לרגליו: ¹⁴ כי הוא בקרבן אחת השלים לנצח את המקדשים: ¹⁵ ואף רוח הקדש מעיד לנו על זאת כי אחרי אמרו: ¹⁶ זאת הברית אשר אכרת אתם אחרי הימים ההם אמר יהוה נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתבנה: ¹⁷ ולעונם ולחטאתם לא אזכר עוד: ¹⁸ והנה באשר נסלחו החטאים אין עוד קרבן עליהם: ¹⁹ ועתה אחי בהיות לנו בטחון דרך הקדש בדם ישוע: ²⁰ דרך חדש וחי אשר חדש לנו בפרכת היא בשרו: ²¹ ובהיות לנו כהן גדול על בית אלהים: ²² נקרבה נא בלבב שלם ובאמונה תמימה מטהרים בהזית לבבנו מרוח רעה ורחוצי בשר במים טהורים: ²³ נחזיקה בהודית התקוה בל נמוט כי נאמן המבטיח: ²⁴ ונתבוננה זה על זה לעורר אתנו לאהבה ולמעשים טובים: ²⁵ ואל נעזב את כנאיתנו כמנהג קצת אנשים כי אם נוכיח איש את אחיו וביותר בראתכם כי קרוב היום: ²⁶ כי אם נחטא בזדון אחרי אשר קבלנו דעת האמת לא

ישאר עוד זבח קרבן לכפר על החטא: ²⁷ כי אם בעותי הדין העתיד ואש קנאה אשר תאכל את הצררים: ²⁸ הן איש כי יפר תורת משה מות ימות בלי חמלה על פי שנים עדים או שלשה: ²⁹ מה תחשבו כמה יגדל הענש הראוי לרמס ברגלו את בן האלהים וחשב לחל את דם הברית אשר הוא מקדש בו ומחרף את רוח החסד: ³⁰ כי ידענו את האמר לי נקם ושלם ועוד כי ידין יהוה עמו: ³¹ מה נורא לנפל ביד אלהים חיים: ³² אבל זכרו נא את הימים הראשונים כי אז אחרי ארו עיניכם נשאתם כבוד ענוים רבים: ³³ פעם בהיותכם לראי בחרפה ותווגה פעם בהשתתף לאשר הגיע אליהם כזאת: ³⁴ כי הצטערתם על מוסרי וגזלת רכושכם סבלתם בשמחה מדעתכם בנפשכם שיש לכם בשמים קנין טוב ממנו וקים לעד: ³⁵ לכן אל תשליכו את בטחונכם כי יש לו שכר רב: ³⁶ כי צריכים אתם לסבלנות למען תעשו רצון אלהים ונשאתם את ההבטחה: ³⁷ כי עוד מעט רגע והבא יבא לא יאחר: ³⁸ הצדיק באמונתו יחיה ואם יסג אחור לא רצתה נפשי בו: ³⁹ אמנם אנחנו איננו מן הנסוגים אחור לאבדם כי אם מן המאמינים להצלת הנפש:

11

¹ כי האמונה היא חסן הבטחון במקוה והוכחת דברים לא נראים: ² ובה נחלו האבות עדות: ³ באמונה נבין כי העולמות נעשו בדבר האלהים למען אשר יצא הנראה מן הנעלם: ⁴ באמונה הקריב הבל לאלהים זבח טוב מקין אשר היה לו לעדות כי צדיק הוא בהעיד אלהים על מנחתיו ובה עודנו מדבר אחרי

מותו: ⁵ באמונה לקח חנוך לבלתי ראותו המות ואיננו
 כי לקח אתו אלהים והועד עליו לפני הלקחו כי את
 האלהים התהלך: ⁶ ובלי אמונה לא יוכל איש להיות
 רצוי אל האלהים כי כל הקרב אליו צריך להאמין כי
 יש אלהים וגמול הוא משיב לדרשיו: ⁷ באמונה בנה נח
 ביראת יהוה את התבה להצלת ביתו אתרי אשר צוה
 על דברים לא נראים עדין וירשע בה את העולם ויהי
 לירש הצדקה עקב האמונה: ⁸ באמונה שמע אברהם
 כאשר נקרא ללכת אל הארץ אשר יירשנה ויצא ולא
 ידע אנה יבוא: ⁹ באמונה היה גר בארץ ההבטחה כמו
 בנכריה וישב באהלים הוא ויצחק ויעקב אשר ירשו
 עמו ההבטחה ההיא: ¹⁰ כי חכה לעיר אשר יסודתה
 נאמנה ובונה ומכוננה האלהים: ¹¹ באמונה שרה גם
 היא קבלה הכח להזריע ותלד אחרי בלתה כי חשבה
 לנאמן את המבטיח: ¹² על כן מאחד אשר כמעט מת
 גופו יצאו ככוכבי השמים לרב וכחול על שפת הים
 אשר לא יספר: ¹³ כפי אמונה מתו כל אלה ולא השיגו
 את ההבטחות רק מרחוק ראו אותן ויבטחו וישמחו
 לקראתן ויודו כי גרים הם ותושבים בארץ: ¹⁴ הלא
 המדברים כזאת יודיעו כי הם מבקשי ארץ מושב:
¹⁵ ואם היתה דעתם על הארץ ההיא אשר יצאו ממנה
 הלא היה בידם לשוב אליה: ¹⁶ אכן נכספו למושב טוב
 ממנו והוא בשמים ועל כן לא בוש האלהים להקרא
 אליהם כי הכין להם עיר: ¹⁷ באמונה העלה אברהם
 את יצחק כאשר נסה ואת יחידו הקריב המקבל את
 ההבטחות: ¹⁸ אשר נאמר לו כי ביצחק יקרא לך

זרע: 19 ויחשב בלבו כי יכול יוכל אלהים להחיות גם את המתים על כן גם הושב אליו להיות למשל: 20 באמונה בדרך יצחק את יעקב ואת עשו וידבר על העתידות: 21 באמונה בדרך יעקב את שני בני יוסף לפני מותו וישתחו על ראש המטה: 22 באמונה הזכיר יוסף בקרב קצו את יציאת בני ישראל ויצו על אדות עצמותיו: 23 באמונה הצפינו את משה אבותיו שלשה ירחים אהרי הולדו כראתם את הילד כי טוב הוא ולא יראו את מצות המלך: 24 באמונה מאן משה כאשר גדל להקרא בן לבת פרעה: 25 ויבחר לסבל את עני עם אלהים מלהתענג לשעה בתענוגי החטא: 26 בחשבו את חרפת המשיח לעשר גדול מאצרות מצרים כי הביט אל הגמול: 27 באמונה עזב את ארץ מצרים ולא ירא מחמת המלך כי היה כראה אשר איננו נראה ויתחזק: 28 באמונה עשה את הפסח ונתינת הדם למען אשר לא יגע המשחית בבכוריהם: 29 באמונה עברו את ים סוף ביבשה אשר נסו מצרים גם המה לעבר בו ויטבעו: 30 באמונה נפלו חומות יריחו אחרי הקיפו אותן שבעת ימים: 31 באמונה לא אבדה רחב הזונה עם הסוררים כי אספה את המרגלים אל ביתה בשלום: 32 ומה אמר עוד הן תקצר לי העת אם אספר מעשי גדעון וברק ושמשון ויפתח ודוד ושמואל והנביאים: 33 אשר באמונה כבשו ממלכות ופעלו צדק והשגו הבטחות וסכרו פי אריות: 34 וכבו גבורת האש ונמלטו מפי החרב והתחזקו מחלים ועשו חיל במלחמה והפילו מחנות זרים: 35 נשים לקחו מתחיה את מתיהן ואחרים רטשו בענוים ולא אבו

להנצל למען יזכו לתחיה טובה ממנה: ³⁶ מהם נסו בתעלולים ובמכות וגם נמסרו לכבל ומסגר: ³⁷ נסקלו באבנים נסרו במגרה נבחנו ביסורים מתו לפי חרב וינעו עטופי עורת כבשים ועזים בחסר ובעצר רעה ויגון: ³⁸ אשר העולם לא היה כדי להם הם תעו במדבר ובהרים ובמערות ובנקיקי הארץ: ³⁹ וכל אלה אף היתה להם העדות בגלל אמונתם לא קבלו את ההבטחה: ⁴⁰ למען אשר לא ישלמו בלעדינו כי צפה לנו אלהים מקדם טובה יתרה:

12

¹ לכן גם אנחנו אשר ענן עדים רב כזה סבב אתנו נשליכה ממנו כל טרח והחטא המקיף עלינו ונרוצה בתוחלת את המרוצה הערוכה לפנינו: ² ונביטה אל ישוע ראש האמונה ומשלימה אשר בעד השמחה השמורה לו סבל את הצלב ויבז החרפה וישב לימין כסא האלהים: ³ התבוננו אליו אשר נשא כלמת חטאים גדולה כזאת למען לא תיעפו ולא תיגעו בנפשתיכם: ⁴ עדין לא עמדתם עד לדם במלחמתכם עם החטא: ⁵ ותשכחו דבר הנחומים המדבר אליכם כמו אל בנים לאמר מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו: ⁶ כי את אשר יאהב יהוה יוכיח יכאב את בן ירצה: ⁷ אם סבלים אתם מוסר דעו כי כאב עם בניו כן מתנהג אלהים עמכם כי איה הבן אשר אביו לא ייסרנו: ⁸ אך אם תהיו באין מוסר אשר היה מנת כלם אז ממזרים אתם ולא בנים: ⁹ ועוד אם אבות בשרנו היו מוסרים אתנו ונירא מהם אף כי נכנע לפני אבי הרוחות ונחיה:

10 כי המה יסרונו כטוב בעיניהם לימים מעטים אבל
 זה להועיל למען יהיה לנו חלק בקדשתו: 11 וכל מוסר
 בעת עברו עלינו איננו שמחה בעינינו כי אם יגון אולם
 באחריתו יתן פרי שלום לצדקה למלמדים בו: 12 על
 כן חזקו ידיים רפות וברכים כשלות: 13 ומעגל רגליכם
 פלסו למען לא תטה הצלעה מן הדרך כי אם תרפא:
 14 רדפו את השלום עם כל אדם ואת הקדשה אשר
 בלעדיה לא יראה איש את האדון: 15 והזהרו פן יש
 בכם איש מתאחר מחסד אלהים פן יוגיעכם שרש פרה
 לענה ויטמאו בו רבים: 16 פן ימצא בכם זנה או חלל
 כעשו אשר בנזיד אחד מכר את בכורתו: 17 הלא ידעתם
 כי גם נמאס אחרי כן כאשר רצה לרשת את הברכה כי
 לא מצא מקום לתשובה אף בקש אותה בדמעות: 18 כי
 לא באתם אל הר נמשש ובער באש ולא אל ענן וערפל
 וסערה: 19 ולא לקול שופר ולקול הדברים אשר שמעו
 בקשו שלא יוסיף לדבר עמהם עוד: 20 כי לא יכלו
 לשאת את אשר צוו ואם בהמה תגע בהר סקל תקסל
 או ירה תירה בחצים: 21 והמראה היה נורא עד מאד
 ויאמר משה יגרתיו וחרדתי: 22 כי אם באתם אל הר ציון
 ואל עיר אלהים חיים אל ירושלים שבשמים: 23 ואל
 עצרת רבבות המלאכים ועדת הבכורים הכתובים
 בשמים ואל אלהים שפט הכל ואל רוחות הצדיקים
 הנשלמים: 24 ואל ישוע סרסר הברית החדשה ואל דם
 ההזאה המיטיב דבר מדם הבל: 25 לכן ראו פן תמאנו
 לשמע אל המדבר כי הן לא נמלטו המאנים לשמע

אל המדבר עמהם בארץ אף אנחנו אם נמאן לשמע בקול המדבר מן השמים: ²⁶ אשר קולו הרעיש אז את הארץ ועתה זה הבטיח לאמר עוד אחת ואני מרעיש לא לבד את הארץ כי גם את השמים: ²⁷ וזו עוד אחת שאמר משמיע חליפת הנרעשים אשר הם עשויים למען יעמד אשר איננו נרעש: ²⁸ לכן אנחנו המקבלים מלכות אשר לא תמוט נבאה נא בתודה ונעבד בה את האלהים לרצון לו בצניעות וביראה: ²⁹ כי אלהינו אש אכלה הוא:

13

¹ אהבת האחים תעמד: ² הכנסת ארחים אל תשכחו כי יש אשר הכניסו בה מלאכים ולא ידעו: ³ זכרו את האסורים כאלו אתם אסורים עמהם ואת הנלחצים באשר גם אתם בבשר: ⁴ האישות תיקר בכל וערש יצועכם אל יחלל את הזנים ואת המנאפים ידין אלהים: ⁵ רחקו מאהבת כסף ושמחו בחלקכם כי הוא אמר לא ארפך ולא אעזבך: ⁶ על כן נבטח ונאמר יהוה לי בעזרי לא אירא מה יעשה לי אדם: ⁷ זכרו את מנהיגיכם אשר הגידו לכם את דבר האלהים בינו לאחרית דרכם ולכו באמונתם: ⁸ ישוע המשיח גם תמול גם היום הוא וגם לעולמים: ⁹ אל תנועו בתורות שנות וזרות כי טוב לכונן לבנו בחסד ולא בעניני מאכל אשר לא הועילו למתהלכים בהם: ¹⁰ יש לנו מזבח אשר אינם רשאים לאכל מעליו משרתי המשכן: ¹¹ כי הבהמות אשר הובא דמן בקדש לכפרת החטא על ידי הכהן הגדול גויתיהן נשרפו מחוץ למחנה: ¹² בעבור זאת גם ישוע למען

קדש בדמו את העם ענה מחוץ לשער: 13 לכן נצאה נא אליו אל מחוץ למחנה ונשא את חרפתו: 14 כי פה אין לנו עיר עמדת כי את העתידה אנחנו מבקשים: 15 לכן נקריב על ידו בכל עת זבח תודה לאלהים היא פרי שפתים המודות לשמו: 16 ואל תשכחו לגמל חסד ולתת לאביונים כי זבחים כאלה יערבו לאלהים: 17 שמעו אל מנהיגיכם והכנעו מפניהם כי שקדים הם על נפשתיכם כעתידים לתת חשבון למען יעשו זאת בשמחה ולא באנחה כי זאת לא להועיל לכם: 18 התפללו בעדנו כי ידענו אשר שלמה מחשבתנו ונחפץ ללכת דרך ישרה בכל: 19 ובחזקה אבקש מכם לעשות זאת למען אושב אליכם במהרה: 20 ואלהי השלום אשר בדם ברית עולם העלה מן המתים את רעה הצאן הגדול את ישוע אדנינו: 21 הוא שלימכם בכל מעשה טוב לעשות רצונו בפעלו בכם את הרצוי לפניו ביד ישוע המשיח אשר לו הכבוד לעולמי עולמים אמן: 22 ואבקש מכם אחי שאו נא דבר התוכחה כי כתבתי אליכם בקצרה: 23 ודעו כי טימותיוס אחינו יצא מבית האסורים והיה אם יבא במהרה אראה אתו את פניכם: 24 שאלו לשלום כל מנהיגיכם ולשלום כל הקדשים בני ארץ איטליא שאלים לשלומכם: 25 החסד עם כלכם אמן:

מודרני עברי ד תנ
The Holy Bible in Modern Hebrew

Public Domain

Language: עברית (Hebrew)

Translation by: Franz Delitzsch (1813–1890)

2022-06-14

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 31 Aug 2023

53d9715c-3509-54f2-9e87-2cb0afdfb800